

Τὰ ἐξῆς περίεργα μᾶς γράφουν ἐξ Ἀλεξανδρείας :

Ἡ ἀσθένεια δὲν ἔχει δύναμιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ διὰ τοῦτο δὲν κάμνει μεγάλην θρᾷσιν. Οἱ Φελλάχοι ὅμως εἶνε ἐπαναστατημένοι, πιστεύοντες ὅτι οἱ ἀποθησκόντες δὲν προσβάλλονται ἐκ τῆς χολέρας, ἀλλὰ δηλητηριάζομενοι παρὰ τῶν ἄγγλων οἱ ὅποιοι μοιράζουσι εἰς αὐτοὺς μπισκότα καὶ καραμέλαις δηλητηριώδεις. Ἐπειδὴ δὲ τοὺς νεκροὺς κατ' ἀπόφρῃν τοῦ ἱατροσυμβουλίου καιοῦσι μὲ ἀσβεστον, ἔκαμαν πρὸς τὸν Κεδίβην διαδήλωσιν κατὰ τοῦ μέτρου τούτου, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐπειδὴ διὰ τῆς ἀσβεστοῦ ἐκρίζονται τὰ μαλλιά τῶν νεκρῶν, ὁ προφήτης δὲν θά εὕρῃ τὰ μαλλιά των ὥστε ἐξ αὐτῶν νὰ σύρῃ εἰς τὸν παράδεισον τοὺς πιστοὺς του. Ἀναμένουσι δὲ ἄλλοτε τοὺς Γάλλους καὶ ἄλλοτε τοὺς Ῥώσους ὅπως ἔλθωσι καὶ ἐκδιώξωσι τῆς Αἰγύπτου τοὺς Ἀγγλοὺς καὶ ἐν γένει ἐλπίζουν ὅτι ταχέως θά ἔχωσι πόλεμον, διὰ τοῦτο δὲ οὐδὲν ἀγοράζουσιν ἀποταμίζοντες τὰ χρήματά των.

Ἐξεδόθη καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ ἢ ἐν τῇ Πρωτῇ δημοσιευθεῖσα μακρὰ σειρά οἰκονομολογικῶν ἀρθρῶν τοῦ διακεκριμένου παρ' ἡμῖν οἰκονομολόγου κ. Ι. Ζωγράφου.

— Ἡ ἐπὶ τοῦ φυσιολογικοῦ Μουσείου ὑπόθεσις παρεπέμφθη παρὰ τοῦ κ. Βίσαγγελέως εἰς τὸν ἀνακριτὴν.

ΤΑ ΛΑΧΑΝΙΚΑ

Οὐδέποτε εἶδον αἱ Ἀθηναίαι τὴν ντομάτα μίαν δραχμὴν τὴν ὀκτὴν οὐδέποτε εἶδαν τὴν μελιτζάναν δεκαπέντε λεπτὰ τὴν μίαν, τοιοῦτον καιρὸν, μῆνα Αὐγούστου. Τοῦ πτωχοῦ τὸ ἄρτομα ἢ ντομάτα κατίντησε νὰ πουλιέται ὡς κρέας· αὐτὰ εἶνε πλέον ἐγκλήματα. Εἰς τοὺς κρεοπώλας διατίμησις, εἰς τοὺς ἄρτοπώλας διατίμησις. Λοιπὸν πρέπει νὰ τεθῇ καὶ εἰς τοὺς λαχανοπώλας κατίντησε πλέον Μπούρσα τὸ

ὅπως ἐπιστρέψῃ εἰς Βωκοῦρ, δὲν εἶχε νὰ πράξῃ ἄλλο ἢ νὰ ἀκηδῶσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς εἰς τὸν Φρειδερίκον, τὸν θαλαμηπόλον, τὸν ἄνθρωπον τοῦ Λαγγάρδ, καὶ πᾶσαι αἱ θύραι θά ἠνοιγόντο ἐνώπιον αὐτῆς. Ἀλλ' αὕτη δὲν ἤθελε τοῦτο. Νὰ φύγῃ; Εἶχε σκεφθῆ τοῦτο· ἀλλ' αἱ συνέπειαι!... Ἡ δύνατο νὰ καταστήσῃ οὕτω σοβαρωτέραν τὴν κατάστασιν! νὰ καταστήσῃ τρομερωτέραν ἀκόμη τὴν ρῆξιν, ἣτις ὑφίστατο μεταξύ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός της! Οὐχί, ὠφείλει αὕτη νὰ ἐγκατερίσῃ καὶ νὰ περιμένῃ. Βεβαίως ἢ μὴτῆρ αὐτῆς, ἣτις τὴν ἐλάτρευε καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ζήσῃ ἀνευ αὐτῆς, δὲν θά ἐβράδυνε νὰ ἐλθῇ εἰς συνάντησιν αὐτῆς.

Πρωτὰν τινὰ ὁ Πέδρο Κάστορα ἔλαβε γράμμα, τὸ ὅποιον, εἶπον αὐτῷ, ἔφερον ὑπηρετῆς ἐν στολῇ.

Ὁ Πέδρο ἀποσφραγίσας ἀνέγνω :

Κύριε,

Ἐπιθυμῶ νὰ λάβω συνέντευξιν μεθ' ὑμῶν, τὴν ὁποίαν δὲν θά θελήσῃτε ν' ἀρνήσῃτε. Θά σᾶς περιμένω τὴν πρωτὰν ταύτην τὴν 40 ὥραν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φίλου μου κ. Βιολαῖν, 22, ὁδὸς Οὐδινῶ.

Ἐάν θά ἐβρῆτε εἰς ποῖον αἰσθημα ὑπεῖκα παρακαλοῦσα ὑμᾶς, ἵνα ἐλθῃτε νὰ μ' εὕρῃτε, ἀντὶ νὰ ζητήσω νὰ μὲ δεχθῆτε εἰς τὸν οἶκόν σας.

Ἐάν θά ἐκωλύσατε τὴν πρωτὰν ταύτην, θά σᾶς ἤμην εὐγνώμων, Ἐάν θά εὐηρεστεῖσθε νὰ εἴπητε κατὰ ποῖαν ὥραν θά ἔχω τὴν τιμὴν νὰ δεχθῶ τὴν ἐπίσκεψιν ὑμῶν.

βαρόνη ΔΕΣΣΙΜΑΙΖ.

Ὁ Πέδρο ἤναψεν ἐν σιγάρων καὶ καταβάς εἰς τὸν κήπον

λαχανοπωλεῖον. Οἱ δὲ Πατισιώται χρυσοκάνθαροι. Αὐτὰ, κ. Κοσσονάκε, δὲν τρώγονται, καὶ ὅταν δὲν τρώγονται, λοιπὸν τί θά τρώγομεν; Ὁ ἀρχίσωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ αὐριοῦ νὰ δημοσιεύωμεν ἀγορανομικὸν δελτίον διὰ νὰ κλαίῃ ὁ ἕνας μᾶς τὸν ἄλλον. Ἐστερήθημεν τὰ μπαρμποῦνια, δὲν τρώμε πλέον κοτόπουλα, γάλον δὲν βλέπουν οἱ ὀφθαλμοὶ μᾶς; τηροῦμεν ἀκριβέστατα τὰς νηστείας διὰ τὸν ὑψομὸν τοῦ κρέατος, μὰ νὰ μὴ τρώγομεν οὔτε ντομάτες; Ἐρριξε, λέγει, χαλάζι καὶ ἀκολοῦθον καὶ αὐταὶ τὸν νόμον τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως. Τότε αἱ ὑποβλήθη εἰς τὸν νόμον αὐτὸν καὶ τὸ ψωμί καὶ τὸ κρέας καὶ τὸ ψάρι, ἀν καὶ τὸ ψάρι καὶ τὸ κρέας πωλοῦνται ὅσον θέλουν οἱ ψαρᾶδες καὶ οἱ κρεοπῶλαι. Ὅσα ὅσα. Εἰς δὲ τὸ ψωμί τὸ ξεῖκι δουλεύει καὶ ἰδοὺ πάλιν ἡμεῖς ἔχοντες δίκαιον ὅταν λέγωμεν ὅτι ἡ Ἀστυνομία εἶνε σκιά ἐν Ἀθήναις.

Τὶ νομίζετε δὲ ἐμάθομεν; Ὅτι εἰς τὸ Μενίδι ἐπωλήθη χονδρικῶς ντομάτα εἰς τοὺς μανάβηδες τῆς ἀγορᾶς 35 λεπτὰ ἢ ὀκτὰ, αὐτοὶ δὲ τὴν ἐπώλησαν 80 λεπτὰ. Ὄστε κέρδος ἑκατὸν τοῖς ἑκατόν. Ἐν δὲ Σπέτσαις ἢ ντομάτα πωλεῖται 8 λεπτὰ ἢ ὀκτὰ. Ἀλλὰ διατί νὰ τὴν μεταφέρουν ἐδῶ καὶ νὰ περισέψῃ ἢ ἀποθήκῃ, νὰ ἐλκτωθῇ δὲ ἢ τιμῇ. Ἐπίτηδες λοιπὸν ἀποκλείουν καὶ τραβοῦν ζεύκι εἰς τὴν ἀγοράν μᾶς οἱ μανάβηδες, διὰ νὰ μᾶς ἀφίουν ἔπειτα μόνον μὲ τὸ πουκάμισο.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κέρκυρα, 5 Αὐγούστου

Ἀντιπαρῆλθον αἱ θορυβώδεις ἡμέραι τῆς Κερκύρας καὶ ἤδη ἄγει τὸν ἡμερώτερον αὐτῆς βίον. Τὸ θέρος ἐν Κερκύρᾳ εἶνε σταθερῶς μονότονον. Ὁ ἐν τῇ πόλει βίος ὑπὸ οὐδεμιᾶς διασκεδάσεως ποικίλλεται, αἱ δὲ θελητικαὶ παραχαί τῆς ἐ-

εποίησε περίπατον ἐπὶ μίαν ὥραν, περὶ τὸ ἄλσος καὶ τὰς πρασιάς.

Περὶ τὴν δεκάτην ἀκριβῶς ὥραν ἡ θαλαμηπόλος τῆς κυρίας Δεσιμαῖζ ἀνήγγειλεν εἰς τὴν κυρίαν τῆς τὸν κ. Πέδρο Κάστορα, ὅστις εἰσήλθε πάραυτα εἰς τὴν μικρὰν αἴθουσαν, ἐν ἣ ἡ βαρόνη ἀνέμενε αὐτόν.

— Πολὺ σᾶς εὐχαριστῶ, κύριε, ἐπὶ τῷ ὅτι ἤλθετε, διότι, δὲν σᾶς ἀποκρῦπτω, ἐλπίζω πολὺ ἐκ τῆς συνδιαλέξεως, ἣν μέλλομεν ὁμοῦ νὰ ποιήσωμεν. Ἐν πρώτοις ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς ἀπευθύνω ἐρωτήσιν τινα. Ἐπιδοκιμάζετε ὅ,τι ἐπραξεν ὁ σύζυγός μου;

— Οὐαί, βεβαίως.

— Τὸ ν' ἀρπάσῃ τὴν θυγατέρα μου καὶ ν' ἀπαγάγῃ εἰς Παρισίους, ὅπου εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, ἐγκαθηριγμένη, εἶναι πράξις κτηνώδης!

— Εἶναι ἀξιοθρήνητον ὅτι ἐνήργησεν ὁ κ. Δεσιμαῖζ μετὰ τσαυτῆς βιαιότητος, ἀλλὰ τὸ κακὸν ἐγένεν. Ἐν τούτοις, κυρία, ὁ πατὴρ τῆς δεσποινίδος Ἐρριέττης εἶναι συγχωρητέος.

— Συγχωρητέος! ἐπεφώνησεν ἡ βαρόνη.

— Κατὰ τὴν ἰδέαν μου τοῦλάχιστον, κυρία βαρόνη, ἐπειδὴ ὑπὲρ ἐμοῦ, πρὸς τὸ συμφέρον μου ἐπεσπάσατο ἐφ' ἑαυτοῦ τὴν κατάραν σας. Παύσατε ἀποκρούσά με καὶ ἡ δεσποινὶς Ἐρριέττη θέλει σᾶς ἀποδοθῆ ἀμέσως.

Ἡ βαρόνη ἐκίνησε θλιβερῶς τὴν κεφαλὴν.

ζογής υποκύπτουσιν εἰς τὴν ἐπήρειαν τῆς ὥρας τοῦ ἔτους· ἐνωρὶς κιτρινίζουν μαζὺ μετὰ τὰ φύλλα τῶν ἀμπέλων καὶ τῶν κήπων τῆς. Αὐτὴ ἡ ἐλαία προσλαμβάνει τὸ ξεθαμμένον χροῖμα τῆς παρακμῆς, τὸ ὁποῖον ἀνεπαισθήτως ἀποτυπώ- ται καὶ εἰς τὰ πρόσωπα τῶν περιπατητῶν καὶ περιπατη- τριῶν τῆς ξακουσμένης Σπιανάδας.

Τὸ εὐρύπεδον τοῦτο, τὸ κατὰ τὸ ἡμῖσι πλατεῖα κατὰ δὲ τὸ ἄλλο πεδῖον, κατὰ παράδοξον συναρμολογῆν ἐν τῇ ἐ- ποχῇ ταύτῃ, χρησιμεύει ἀντιθέτως πρὸς τὴν καίεστασίν του καὶ τὸν προσριζισμόν του ἕκαστον ἡμῖσι. Ὡς γνωστόν, ἡ ἕκτασις αὐτῆ διαιρεῖται εἰς δύο μέρη ἢ πλατείας ὑπὸ θαυμασίας δενδροστοιχίας. Τὸ βόρειον μέρος αὐτῆς εἶνε ἐπι- πεδωμένον, ἐξωμαλισμένον, πλατεῖα· τὸ νότιον μένει ἀ- γρός, πεδῖον, λιεράδι ἀνθόμορφον καὶ χλοάζον τὸν χειμῶ- να καὶ τὸ ἔαρ, ξηρὸν καὶ κίτρινον τὸ θέρος. Εἰς τοῦτο κατ' αὐτῇ τὴν ἐποχὴν παίζει ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ, γίνεται ὁ περιπάτος, χειροκροτεῖται ἡ φιλαρμονικὴ, συνωθοῦνται ξένοι καὶ ἐγκαταίκοι. Ἡ πλατεῖα, ἡ φκλασμένη, ἡ ἐξευγε- νισμένη, μένει παρηγκωμισμένη, εἰς διαθεσιμότητα. Δυστυ- χῶς ἡ νέα στρατολογία τὴν ἐπανέφερεν εἰς ἐνέργειαν καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου καταπατεῖται ὑπὸ τῶν γυμναζο- μένων στρατιωτῶν καὶ πολιορκεῖται ὑπὸ τῶν φιλοπεριέργων θεατῶν, ἰδίως τροφῶν καὶ παιδῶν. Καὶ παρέχει τὸ ἀξιολο- γώτερον θέαμα, τὸ ὁποῖον τῇ ἀληθείᾳ εἰμπορεῖ νὰ παρέξῃ ἡ ὥραία αὐτὴ γειτονιὰ τοῦ φρουρίου. Ὁ στροβιλισμὸς ἐκείνου τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν τῶν στρατιωτῶν, ἡ ἐκλαμψὶς τοῦ ὀ- πλισμοῦ αὐτῶν, ὁ βόμβος τῶν προσταγμάτων, ὁ ψόφος τῶν βημάτων ὑπὸ τὸν μέγαν τοῦ γειτονικοῦ φρουρίου ὄγκον δὲν παρέρχεται ἄνευ στερρῶν ἐντυπώσεων διὰ τοὺς ἐκλελυμέ- νους ἄλλως κατοίκους τῆς πόλεως ταύτης, ἄνευ τινὸς ἐπιρ- ροῆς εἰς τὰ πνεύματα τῶν ψιττακιζόντων τὴν ἰταλικὴν εἰσέτι τέλων των. Καὶ ριζοβολοῦν παρόμοιαι ἐντυπώσεις. Τὴν πρώτην φοράν, καθ' ἣν ἐπάτουν τὸ ἔδαφος τῆς Κερκύ-

ρας, ἤμην παιδίον ἐπταετὲς· διερχόμενος μετὰ τῆς μητρὸς μου παρέμεινα ἡμέρας τινὰς περιαγόμενος ὑπ' αὐτῆς εἰς πάντα τὰ ἀξιοθέατα· οὐδεμίαν ἄλλην ἀνάμνησιν εἶχε διατη- ρηθῆ εἰς τὸ πνευμά μου ἢ τῶν γυμναζομένων ἀγγλων μετὰ τῆς κόκκιναις γιακέταις πρὸ τῶν παραθύρων τοῦ ξενοδο- χείου. Καὶ ἐπειδὴ τὸ κόκκινον χροῖμα ἐθεωρούσαμεν πάν- τοι· εἰ τὸ συστατικὸν τῆς ἐνδυμασίας τῶν καταδυναστῶν ἡμῶν Τούρκων, μετὰ πολλοῦ κόπου καὶ εἰς τὸ μετέπειτα τοῦ χρόνου τῶν ἐθνολογικῶν καὶ ἱστορικῶν ἡμῶν σπουδῶν μου ἠδυνάμην νὰ διακρίνω τὴν δουλείαν τῆς Ἡπείρου ἀπὸ τῆς προστατίας τῆς Ἑπτανήσου, τοὺς τυράννους Τούρκους ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους φύλακας τῶν κερκυραϊκῶν προμαχῶνων. Ἐπῆρξεν ἐποχὴ καθ' ἣν καὶ ἐν Κερκύρᾳ μικρὸν διέκρινον αὐτοὺς, βεβαίως ὅμως πρὸ τῶν ἀπαισιῶν σκηνῶν τοῦ Ἰου- νίου, καθ' ἃς διεσαλπίσθη ὅτι ἀφόρητοι δυνάσται εἰσὶ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῆς γενικῆς στρατολογίας. Καὶ ὅμως τρεῖς μόνον ἐβδομάδας παρέμειναν ἐν τῷ λιμένι ναυ- λοχῶν ὁ ἀγγλικὸς στόλος, καὶ μετ' ὅλον τὸν χρυσὸν αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἐσόρπισεν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἂν δὲν ἐσπευδε ν' ἄρη τὰς ἀγκύρας του, οἱ εὐγενεῖς καὶ ποθητοὶ Ἀγγλοὶ μας, οἱ ἄγγελοι οὗτοι τῶν καλῶν ἡμερῶν τῆς προστασίας, θὰ ἐγίνοντο ἀφόρητοι καὶ κακοήθεις μουσαφίρατοι κυνηγοῦντες τὰς γυναῖκάς μας εἰς τὸν ὄγδοον ὄροφον τῶν οἰκιῶν μας καὶ μὴ φειδόμενοι οὐδενὸς ποτηρίου τῶν μαγαζιῶν τῶν ἐ- ξοχῶν μας. Βίβαι ταῦτα πρόσφατα παράπονα διατυπωθέντα ἐπιστήμας καὶ ὑποστηριχθέντα ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἀγγλίζοντας κομματάρχας.

Ἡ ἐπιπολαιότης αὐτῆ καὶ ἀστάθεια τοῦ Κερκυραϊκοῦ φρονήματος ἐφαρμοζομένη καὶ εἰς τινὰ ἄλλα περιστατικά ὑπὸ τὴν ἀντίληψίν μου, φέρει εἰς τὸν νοῦν μου παράδοσιν τινὰ ἱστορικὴν καὶ ψήφισμά τι τῆς Ἑνετικῆς Γερουσίας, δι' οὗ ἀπηγορεύθη εἰς τοὺς Κερκυραίους τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνκφέρεισθαι πρὸς αὐτὴν ὡς ἐκ τῆς παλιμβούλου χρήσεως

— Δὲν εἴσθε σεῖς τὸν ὁποῖον ἀποκρούω, ἀπήντησεν, ἀλλ' ὁ γάμος οὗτος ὅστις εἶναι σᾶς διεκέρυξα τοῦτο, ἀδύνατος.

— Διὰ τί, κυρία βαρόνη, διὰ ποῖον λόγον; [Ἐπίπατε, εἴ- πατε].

— Οἱμοὶ! δὲν δύναμαι νὰ ὀμιλήσω, εἶμαι καταδικασμένη νὰ τρηθῶ σιγῇ. Ἄ! κύριε Κάστορα, ἐάν ἐγνωρίζετε μέ- ρος τι μόνον τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα εἶμαι ἠναγκασμένη ν' ἀποκρύψω, θ' ἀποσυρετε πάραυτα τὴν αἴτησιν τῆς χειρὸς τῆς θυγατρὸς μου.

— Δὲν πιστεύω, κυρία. Ἀναμφιβόλως ὑπάρχουν πράγ- ματα, τὰ ὁποῖα ἀγνοῶ, ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα γνωρίζω.

— Τί γνωρίζετε λοιπὸν, κύριε; ἠρώτησεν ἡ βαρόνη ἐ- πτοημένη.

— Γνωρίζω ὅτι ὁ σύζυγός σας σᾶς ἐξῆυδρισεν ἀνγκάσας νὰ ἐγκαταλίπητε τοὺς Παρισίους, ἵνα μεταβῆτε καὶ ζήσητε ἐν παντελεῖ ἀποχωρήσει ἐν Βοκούρ· γνωρίζω ὅτι ἕνεκα τῆς οἰκτρᾶς, ἀναξίου διαγωγῆς του ὁ κ. Δεσιμαῖζ κατέστη τὸ ἀντικείμενον τῆς περιφρονήσεως πάντων τῶν ἐντίμων ἀν- θρώπων.

Ἡ βαρόνη ἐξέβαλεν ἀναστεναγμὸν ἀνακουφίσεως.

— Οὐδὲν γνωρίζεις, διελογίσθη.

Καὶ ὑπέλαθε μεγαλοφώνως.

— Τοῦτο μόνον, κύριε, ἔπρεπε νὰ ἦναι φραγμὸς μεταξύ σου καὶ τῆς θυγατρὸς μου.

— Μάλιστα ἐάν ἡ δεσποινὶς Δεσιμαῖζ εἶχε ζήσει πλη- σίον τοῦ πατρὸς αὐτῆς· ἀλλ' αὐτῆ ἀνετράφη μακρὰν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς μητρὸς τῆς, μιᾶς ἀγίας· ἥτις παρέσχεν αὐτῇ πάν- τα τὰ προσόντα, πάσας τὰς ἀρετὰς αὐτῆς. Πιστεύσατε λοι- πὸν εἰς τὴν ἀφοσίωσίν μου, κ. βαρόνη, καὶ συναινέσατε, πα- ρακαλῶ! . . .

— Οὐδέποτε! διέκοψεν ἀποτόμως, ἐπαναλαμβάνω, κύ- ριε, τοῦτο, ἡ θυγάτηρ μου δὲν δύναται νὰ γίνῃ σύζυγός σας.

— Ἀλλὰ παρεντίθεσθε πρόσκομμα εἰς τὴν εὐτυχίαν μου κυρία βαρόνη.

— Οὐχί, κύριε, οὐχί· ἀπεναντίας θέλω ν' ἀπομακρύνω ἀπὸ τὸ τέκνον μου τὴν δυστυχίαν, τὴν θλίψιν. Μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ κ. Δεσιμαῖζ ἀγνοῶ τί σκότιον καὶ τρομερὸν ὑπάρχει. . . Ποίας φύσεως συμφωνίαν συνωμολογήσατε ὁμοῦ; Γινώσκω ὅτι ὁ σύζυγός μου σᾶς ὀφείλει σπουδαῖον ποσόν, ἡμῖσι ἑκατομμύριον, ἴσως περισσότερα· ἀλλ' εἶμαι ἐγὼ ἐτοί- μη νὰ σᾶς πληρώσω.

— Ὡ! κυρία βαρόνη!

— Ἄλλ' ὄχι, ὑπάρχει καὶ ἄλλο τι. Τί; ὁ βαρόνος εἶ- ναι εἰς τὴν ἐξουσίαν σας, δεσπόζετε αὐτοῦ, κρατεῖτε ἀπὸ τὸν λεμό. Πῶς παρεδόθη οὕτως ὁ ταλαίπωρος; Μόνον ἐάν εἶπτε εἰς αὐτὸν «Ἐπιθυμῶ τοῦτο», ὑπακούει ὡς αἰχμάλ- λωτος. Ἡ δυστυχὴ κόρη ἔπεσεν εἰς παγίδα. Ναι, ὁ πατήρ αὐτῆς κατέπληξεν αὐτὴν, ὅπως τύχη τῆς συναινέσεώς της.

ἂν ἕκαμνον συνεχῶς αὐτοῦ, ἀλλὰ περὶ τούτων ἔχω ἴσως εἰς πρόσεχῃ ἐπιστολῇ μου.

Κάποιος.

Ἡ ΝΕΑ ΕΠΑΙΤΕΙΑ

Ἦλθε καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ὑδραν ὁ πρωτοβάθμιος δημοδιδάσκαλος κ. Ἰωάννης Τζάθας, δεκατριετίαν διδάσκων ἐκεῖ εὐμεθόδως καὶ σθεναρῶς, φιλόμοισος καὶ φιλιανγνώστης, ἀγαπητὸς μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν του, ἐν μόνον ἔχων ἐλάττωμα ὅτι δίδει τὸ **Μὴ Χάνεσαι** εἰς ὃ εἶνε συνδρομητῆς καὶ τὸν εὐχαριστοῦμεν, εἰς ὅλην τὴν Ὑδραν καὶ τὸ διαβάσει, καὶ ἔτσι γίνεται παντοῦ, μὲ ἓνα φύλλο ἀναγινώσκον ἑκατόν, εἰς δὲ τὴν Ὑδραν ἐξαιρετικῶς διακοσιοὶ, συνειθίσαντες πλέον ὅλοι οἱ Ῥωμηοὶ εἰς τὴν ἐπαιτείαν καὶ τὴν ζήτησιν τῶν ἐφημερίδων, ὡς νὰ ἦ ἄντιπροσωπεύουν καὶ αὐτὰί χρέματα καὶ ὡς νὰ διαφέρῃ τὸ νὰ ζητᾶ κανεὶς ἐλεημοσύνη μίᾳ πεντάρα ἀπὸ τὸ νὰ ζητᾶ μίᾳ ἐφημερίδα. Καὶ ἔτσι αἱ ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν, φαίνονται ὅτι ἔχουν δύο χιλιάδας φέρ' εἰπεῖν κυκλοφορίαν, ἔχουν πραγματικὴν κυκλοφορίαν πενήντα χιλιάδων τὸ ὀλιγότερον, ὠφελήματα δὲ μυδαρινὰ, ἀσθενικὰ, διὸ καὶ ἔχουν τὸ χρῶμα ὅλοι τῆς φτώχειας καὶ τῆς μιζέριας, μὴ δυνάμεναι τίποτε γενναῖον ν' ἀναλάβωσιν ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς δημοσιογραφικῆς βιομηχανίας, πολλὰ δὲ ἀναγκαζόμεναι νὰ δημοσιεύωσι διατριβάς καὶ κοινοτικά ζητήματα Κυριαζῆ, καὶ πῶς ἄλλως, νὰ κάμουν, ἀνέχονται τοιαῦται, βρώμαις διὰ νὰ μεταδώσουν τὸ ἄρωμα τῶν καλῶν ἰδεῶν ἀναμεταξὺ καὶ τῶν καλῶν αἰσθημάτων. Ἐνόσω λοιπὸν δὲν καταργηθῆ ἢ μᾶλλον δὲν καταδιωχθῆ ὑπὸ πάσης φιλοτίμου ψυχῆς ἢ ἀφιλότιμος αὐτῆ τῶν ἐφημερίδων ζήτησις, ἢ κλέπτουσα τὸν ἄρτον τῆς δημοσιογραφίας καὶ πᾶσαν ἐλπίδα ζωῆς καὶ προοδου, ἢ δημοσιογραφία θὰ ἦνε τέτοια, οἷα εἶνε, μεταδοτικὴ ἀπλῶν εἰδήσεων, μακρὰν τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς διδασκαλικότητος καὶ παγκοσμιότητος τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου, μάτην δὲ θὰ καταναλίσκεται κατὰ τοῦ βράχου τῆς ἀφιλοτιμίας ἢ δραστηριότητος, ἢ ἐνέργειας, τὰ φῶτα καὶ ἡ δύναμις τῶν ἐκ φύσεως δημοσιογράφων, οἷον εἰς σιδηροδεσμίων παρισταμένων ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἔργου των, ὅπερ φύγει δωρεάν διὰ τῆς ἐπαιτικῆς καὶ δόξ μου νὰ διχάσω μεθόδου, ὡς ἐμπόρευμα ὅπερ ἐνῶ γίνεται πετᾶ εἰς τὸν ἀέρα χανόμενον ἀνεπιστρεπτὲ διὰ τὸν παραγωγόν.

Αὐτὰ εἰς ἀρρομῆς τοῦ φιλομουτοτάτου καὶ ὑποστηρικτοῦ τὸ καθ' ἑαυτὸν παντὸς φιλολογικοῦ ἔργου κ. Τζάθας, ὅστις μᾶς ὑπεσχέθη νὰ μὴ ἐπαναλάβῃ ἄλλοτε τὸ ἐν ἀγνοίᾳ του διαπραττόμενον ἐγκλημα κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν δημοσιογράφων. Ἄν ἦτο καὶ ἡ ἐφημερίς σάν τὸ ἐσώδρακο, τὸ ὅποιον ἓνας μόνον δύναται νὰ φέρῃ, ὅχι δὲ καὶ δεύτερος καὶ τρίτος, ἢ δημοσιογραφία θὰ ἦτο τώρα μεγάλη φωτεινὴ δύναμις, ἐπανορθωτικὴ καὶ εὐεργετικὴ τοῦ τόπου.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ποτὸ Βασίλισσα. Οἶνοπνευματωπώλειον τι ἐν Σμύρῃ, τοῦ ὁποίου τὰ πνεύματα φλέγονται ὑπὸ φιλοπατρίας, ἐβάπτισεν ἐσχάτως ἐν νέον ποτὸν στομαχικὸν «*Ο.Λγα*». Αἱ ἐφημερίδες τῆς Σμύρνης ἐπαινοῦσι καὶ τὴν ἐφεύρεσιν καὶ τὸν ἀνάδοχον. Τώρα περιμένομεν ἄλλο ποτὸν νὰ ὀνομασθῆ Γεώργιος, διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἁρμονία. Τὸ νέον ποτὸν δὲν εἶνε διόλου ἀνάγκη νὰ ἦνε χωνευτικόν.

Ὁ κόμης Σαμβώρ. Ὅταν ἐγράφομεν προχθές ὅτι καὶ τὸ κυνήγι ἐξηχρειώθη, ποῦ νὰ ξεύραμεν ὅτι θὰ εἶχομεν τόσον ὑψηλὴν ἐπικύρωσιν τῶν γραφομένων μας. Γνωρίζετε ὅτι ὁ κόμης Σαμβώρ, ὁ μνηστήρ τοῦ γαλλικοῦ θρόνου, ἀσθενεῖ πρὸ πολλοῦ βαρῶς, καὶ ὅτι ἐγγὺς ἐστὶ τὸ τέλος αὐτοῦ. Τὸ περὶ τὸ κυνήγιον ἐν τούτοις πάθος του εἶνε τοιοῦτο, ὥστε τοῦ ἦλθεν ὄρεξις νὰ κυνηγᾷ καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιθανάτιον κλίνην του ἐδέησε λοιπὸν νὰ τοῦ φέρουν εἰς τὸ δωμάτιόν του μερικὰ πουλιά, τὰ ὁποῖα ἐσκότωνεν ὁ ψυχorroγῶν γέρον ἀπὸ τῆς κλινοστρωμνῆς του. Τί σᾶς ἐλέγομεν: Κυνήγι=χαρτοπαίγιον!

Διεθνῆς Φαρμακευτικὴ Ἐκθεσις ἐν Βιέννῃ ἠνοῖξεν ἐσχάτως τὰς πύλας τῆς, ἐν ᾗ ἄλλη ἐκθεσις Διεθνῆς ἠλεκτρικῆς τὰς ἀνοίγει κατωτέρω, ἐν ᾗ ἄλλη ἐκθεσις τῆς Δημοσίας ὑγεινῆς ἀπὸ τριῶν μηνῶν ἀπασχολεῖ τὸ Βερολίον δημόσιον. Πανταχοῦ κίνησις καὶ ἐργασία. Ἡμεῖς δὲ οὔτε ἓνα κἂν ἀντιπρόσωπον δὲν στέλλομεν εἰς κάμμίαν τῶν ἐκθέσεων αὐτῶν, ὡς νὰ εἰμεθα ἀποκεκλεισμένοι τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, νὰ ἴδῃ, νὰ παρατηρήσῃ, νὰ σπουδάτῃ, νὰ μεταδώσῃ. Ἡ Φαρμακευτικὴ ἐκθεσις εἶνε διηρημένη εἰς πέντε τμήματα, περιλαμβάνουσα τὰ ἐργαλεῖα τῆς Φαρμακευτικῆς, τὴν φιλολογίαν τῆς, τὰς μηχανὰς πρὸς κατασκευὴν φαρμακευτικῶν προϊόντων, τὰ διαφορα φάρμακα, χημικὰ προϊόντα κλπ. Ἡ Ἐταιρία τῆς Ὑγεινῆς ἐπαναλαμβάνομεν καὶ αὐθις ὅτι ἠδύνατο ν' ἀποστείλῃ ἓνα ἀντιπρόσωπόν τῆς καὶ εἰς τὰς δύο αὐτὰς ἐκθέσεις. Καὶ ἐπὶ τέλους πῶς δὲν εὐρίσκεται ἓνας φιλότιμος ἰατρός ἔχων τὰ μέσα—καὶ τοιοῦτοι ὑπάρχουσι πολλοὶ—ὥστε εἰς ἰδίᾳς πρωτοβουλίας νὰ ἀναλάβῃ τοιαύτην ἀποστολὴν καὶ νὰ ἐκθέσῃ ἔπειτα τὰ ὅσα εἶδε πρὸς ὄφελος τοῦ τόπου του καὶ τῆς ἐλληνικῆς ἐπιστήμης!

ΠΑΝΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

- Δευτέρα** 8 μ. μ. Διὰ Γύθειον, Κάλυμνος, Πύλον, Μόραθον, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Μεσολόγγιον, Πάτρας καὶ Κόρινθον.
- Τρίτη** 9 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Κέρκυραν, ἔθθα συναντᾶται μετὰ τὰ διὰ Brindisi ἀποπλέοντα.
- Πέμπτη** 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Στυλῖδα καὶ Βόλον.
- » 8 » Σύρον
- Σάββατον** 8 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Κέρκυραν κατευθεῖαν (ἔθθα συναντᾶται μετὰ τὰ διὰ Brindisi ἀποπλέοντα) καὶ διὰ Ζάκυνθον, Κατάκωλον, Κυπαρισσίαν κτλ. διὰ συναντήσεως εἰς Πάτρας τὴν αὐτὴν ἑσπέραν.
- Σάββατον** 7 π. μ. Διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Στυλῖδα καὶ Βόλον.